

OPEN BRIEF
AAN DHR. BARROSO, VOORZITTER VAN DE EUROPESE COMMISSIE

Het is paradoxaal: nooit eerder werd in Europa zo veel over het potentieel van de creatieve industrieën gesproken, en tegelijk zo weinig steun verleend aan de uitvoering van beleidsmaatregelen om de culturele diversiteit te beschermen en te bevorderen.

Terwijl de uitdagingen van het digitale tijdperk ambitieuze antwoorden vereisen, vervalt de Europese politieke actie in onverschilligheid en ontkenning:

- ✓ de ondertekening van de UNESCO-Conventie over de culturele diversiteit heeft de Europese Commissie er niet toe aangezet om de audiovisuele en culturele diensten automatisch uit te sluiten van haar commerciële onderhandelingen;
- ✓ de bereidheid om de ontwikkeling van een legaal aanbod van culturele goederen te ondersteunen, heeft niet geleid tot de algemene invoering van een belastingverlaging voor digitale goederen;
- ✓ de invoering van verplichtingen omtrent de financiering van Europese culturele creaties en de ruime verspreiding ervan op nieuwe dragers wordt gedwarsboemd door de omzeiling van de wetgeving en door delokalisaties binnen Europa zelf.

De impact daarvan is des te belangrijker omdat dit Amerikaanse en Aziatische internetreuzen in staat stelt om zich te onttrekken aan alle verplichtingen tegenover de creatie.

Met de financiële crisis, waardoor de meeste Europese staten moeten beknibbelen op hun culturele budgetten, is Europa meer dan ooit geroepen om de culturele diversiteit te beschermen en te bevorderen. Ze speelt daarin een doorslaggevende rol.

Op een moment dat sommigen van mening zijn dat steun aan creatieve activiteiten door de technologische ontwikkelingen achterhaald is, zijn wij - kunstenaars, regisseurs, auteurs, componisten, uitgevers, film- en muziekproducenten - van oordeel dat het vandaag net zaak is om te verhinderen dat het creatieve proces door enkele overheersende culturen uniform wordt gemaakt. Dit is een moderne en uitgesproken Europese gedachte, maar tegelijk is het ook een kwetsbare gedachte, die door de mondialisering en de digitale economie niet in het gedrang mag worden gebracht.

Deze vaststelling hoeft niet tot bitterheid leiden. Ze moet de Europese Commissie en haar Voorzitter ertoe aanzetten om coherente acties te ondernemen die de culturele diversiteit kunnen bevorderen.

Het spreekt vanzelf dat kleine compromissen of een blind vertrouwen in de mededingingsbeginselen de diversiteit van de Europese identiteit en haar creatieve activiteit niet zullen verstevigen. Evenmin kunnen ze de culturele industrie in Europa efficiënt ondersteunen.

Een gemoderniseerd en aan het digitale tijdperk aangepast belastingsysteem voor culturele producten invoeren; rekening houden met cultuur in de beleidsmaatregelen van de EU; de beoordelingen van staatssteun voor cultuur vereenvoudigen en uitbreiden tot digitale middelen en dragers, in het bijzonder tot de nieuwe distributie- en verspreidingswijzen van de werken; weigeren om cultuur als wisselgeld te beschouwen bij commerciële onderhandelingen; een einde stellen aan de fiscale dumping binnen Europa die de ondersteuning van culturele diversiteit ondermijnt en de Europese ondernemingen verzwakt ten gunste van multinationals van buiten de EU: dit zijn de duidelijke en ondertussen ook dringende verbintenissen die Europa moet aangaan om aan haar woorden ook effectieve beleidsdaden te koppelen.

Wanneer deze maatregelen niet worden genomen, dan heeft de strijd voor het behoud van de verscheidenheid en de rijkdom van de Europese cultuur weinig kans. Hoewel die strijd moeilijk is, zou hij ons moeten verenigen: wij met onze creaties, de Europese Commissie met haar beleidsmaatregelen. Het lijkt erop dat het Europees Parlement dit beter begrepen heeft.

Wat op het spel staat is niets minder dan de toekomst van een Europese cultuur: haar diversiteit, haar industrieën en haar werkgelegenheid. De beste replieken moeten nog worden geschreven - als de politieke wereld hiertoe bereid is.